

GERECHT IN EERSTE AANLEG TE SINT MAARTEN

Zaaknummer: AR 2011/82

Datum: 30 oktober 2012

Vonnis No.: **206**

VONNIS

In de zaak van:

Rosemond Anderson Withfield,
wonende in Sint Maarten,
eiseres,
procederende in persoon

tegen

1. de openbare rechtspersoon het Land Sint Maarten,
zetelende in Sint Maarten,
gedaagde sub 1,
gemachtigden: mr. R.F. Gibson en mr. M. Snijder,

2. de openbare rechtspersoon De Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten,
gevestigd in Curaçao,
gedaagde sub 2,
gemachtigden: mr. P.M. Noordhoek en mr. L.M. Virginia.

Eiseres zal hierna ook worden aangeduid als "Withfield" en gedaagde sub 1 als "het Land" en gedaagde sub 2 als "de Bank".

1. Het verdere verloop van het geding

Het verdere verloop van het geding blijkt uit:

- het tussenvonnis van 20 maart 2012;
- nadere conclusie van 15 mei 2012 van Withfield;
- aanvullende conclusie na tussenvonnis van 12 juni 2012 van Withfield;
- de akte houdende uitlating van 18 september 2012 van het Land;
- de antwoord-conclusie na tussenvonnis van 18 september 2012.

Op heden is het vonnis bepaald.

2. De feiten

Ten aanzien van de feiten verwijst het Gerecht naar het tussenvonniss van 20 maart 2012.

3. Het geschil

Ten aanzien van het geschil verwijst het Gerecht naar het tussenvonniss van 20 maart 2012.

4. De verdere beoordeling

4.1 Het Gerecht overweegt en oordeelt als volgt.

4.2 In het tussenvonniss heeft het Gerecht het navolgende overwogen en beslist:

'(...) Het Gerecht acht zich onvoldoende geïnformeerd. Het Gerecht zal partijen in de gelegenheid stellen om zich bij nadere conclusie over de navolgende onderwerpen en kwesties uit te laten en/of (afschrijven van) de navolgende documenten bij deze nadere conclusie in het geding te brengen. Eerst zal Withfield in de gelegenheid worden gesteld om de nadere conclusie te nemen en daarna het Land en de Bank. Het Land en de Bank zullen bij hun nadere conclusie ook op de nadere conclusie van Withfield mogen reageren.

Garantieregeling en toezicht

4.3 *Withfield stelt dat het Land en de Bank hoofdelijk aansprakelijk zijn voor het niet tijdig invoeren van een garantieregeling. Withfield voert hiertoe aan dat het Land en de Bank nalatig zijn gebleven een dergelijke regeling tot stand te brengen. Ook meent Withfield dat de Bank op grond van verwaarlozing van haar toezichtstaak op grond van onrechtmatige daad jegens haar aansprakelijk is.*

4.4 *Naar het voorlopige oordeel van het Gerecht kan voor de beoordeling van deze stellingen en de vordering van Withfield het bepaalde in het Rijksbesluit rechtsopvolging burgerlijke rechten en verplichtingen Nederlandse Antillen van 21 september 2010 (Staatsblad 2010, 355) van belang zijn. Partijen hebben zich echter niet over de eventuele toepasselijkheid van de voorschriften van dit besluit uitgelaten en evenmin over de eventuele rechtsgevolgen van dit besluit op de vordering en de verweren. Partijen zullen in de gelegenheid worden gesteld om zich bij de nadere conclusie - zoals bedoeld onder sub 4.2. van dit vonnis - over deze kwesties uit te laten.*

Garantieregeling

4.5 *Het Gerecht verlangt inzicht in het overleg van de Bank "met de betrokken representatieve organisaties over de invoering van een regeling omtrent een garantie voor schuldvorderingen van rekeninghouders (...)" . Welk overleg heeft de Bank in dit verband gevoerd, met wie, wanneer en met welk resultaat? Bij de nadere conclusie kan de Bank de hierop betrekking hebbende documenten in het geding brengen. Ook wenst het Gerecht door het Land en de Bank geïnformeerd te worden of de Minister ooit een termijn als bedoeld in artikel 39 lid 2 Ltk 1994 heeft gesteld.*

Toezicht

4.6 *Withfield heeft aangevoerd dat de Bank zijn toezichtstaak ernstig heeft verwaarloosd en dat Withfield hierdoor schade heeft geleden. Deze stelling is niet gemotiveerd en nauwelijks met stukken onderbouwd. De Bank lijkt in zijn conclusies deze stelling te betwisten, maar heeft tot op heden geen*

serius verweer gevoerd. Het Gerecht zal partijen alsnog in de gelegenheid stellen om hun stellingen op dit punt (verder) te motiveren en te onderbouwen. In dit verband lijkt naar het oordeel van het Gerecht het navolgende van belang te zijn.

4.7 In onder andere HR 13 oktober 2006, LJN: AW2077, HR 17 september 2010, LJN: BM7678 en HR 8 april 2011, LJN: BP4023 (vergelijk www.rechtspraak.nl) heeft naar het oordeel van het Gerecht de Hoge Raad voor de beoordeling van de vordering en het verweer van belang zijnde beslissingen gegeven over (i) toezicht van overheidsambten op financiële instellingen en (ii) de voorwaarden voor aansprakelijkheid van deze ambten jegens (benadeelde) derden. Het lijkt voor partijen van belang te zijn om bij de (nadere) motivering en onderbouwing van hun stellingen in ieder geval met de beslissingen vervat in deze arresten rekening te houden.

4.8 Het Gerecht overweegt verder dat het standpunt van de curator een gezichtspunt is dat voor de beoordeling van de stelling dat de Bank ernstig haar toezichtstaak heeft verwaarloosd van belang kan zijn. Het Gerecht stelt Withfield in de gelegenheid om bij nadere conclusie de faillissementsverslagen van de curator betreffende het faillissement van CKC in het geding te brengen en/of (een) verklaring(en) van de curator over het toezicht van de Bank op CKC, de oorzaak van het faillissement van CKC, de omvang van de boedel en de vooruitzichten over de wijze van afwikkeling van het faillissement.

4.9 Ten slotte overweegt het Gerecht dat de Bank in de gelegenheid zal worden gesteld om documenten in het geding te brengen die inzicht geven in het toezicht op CKC door de Bank - vóór en na de aanstelling van de stille curatoren - en in het bijzonder documenten waarom de Bank stille curatoren heeft aangesteld en waarom de Bank (eerst) na 4 jaren na deze aanstellingen (desondanks) de vergunning van CKC heeft ingetrokken en het faillissement van CKC heeft aangevraagd. Verder verlangt het Gerecht - mede in verband met voorgaande - inzicht door middel van stukken in de (aard van de) werkzaamheden van de stille curatoren. Ook deze documenten kunnen bij de nadere conclusie in het geding worden gebracht. (...)'

Ten aanzien van het Land

4.3 In het tussenvonnissen heeft het Gerecht partijen gewezen op het hiervoor genoemde Rijksbesluit rechtsopvolging burgerlijke rechten en verplichtingen Nederlandse Antillen van 21 september 2010 (Staatsblad 2010,355), hierna ook te noemen het 'Rijksbesluit'.

4.4 Uit artikel 5 van het Rijksbesluit volgt naar het oordeel van het Gerecht dat een eventuele verbintenis tot het vergoeden van schadevergoeding vanwege de niet (tijdige) invoering van een garantieregeling in de Nederlandse Antillen op het Land Curaçao is overgegaan. Voor zover nog door Withfield is aangevoerd dat het Rijksbesluit hem niet bindt, vindt deze visie geen steun in het recht.

4.5 Hiervan uitgaande kan het Land niet met succes op grond van onrechtmatige daad jegens Withfield aansprakelijk worden gehouden voor de niet invoering van een garantiestelsel. Overigens kan volgens het Gerecht niet worden uitgesloten dat het Land in de toekomst op grond van nalatigheid van de minister om een termijn te stellen en/of een garantiestelsel in te voeren op grond van artikel 39 Ltk 1994 jegens gedupeerde rekeninghouders op grond van onrechtmatige daad met succes aansprakelijk worden gehouden. Omdat het Land slechts 2 jaar bestaat, kan nu nog niet tot dat oordeel worden gekomen.

4.6 Voor zover de vordering is ingesteld tegen het Land, zal de vordering op grond van voorgaande overwegingen en oordelen worden afgewezen.

Ten aanzien van de Bank

4.7 De Bank heeft aangevoerd dat Withfield in de vordering niet ontvankelijk moet worden verklaard. Aan deze stelling legt de Bank ten grondslag dat maar onzeker is dat (de failliete boedel van) CKC de vordering niet aan Withfield zal betalen: er is immers slechts sprake van een afgeleide vordering.

4.8 Het Gerecht verwerpt dit verweer. Allereerst zal het de Bank toch duidelijk moeten zijn dat rekeninghouders van een bank of verstrekkers van een deposito geen aandeelhouders zijn. Rekeninghouders kunnen niet worden vergeleken met verschaffers van risicodragend kapitaal zoals aandeelhouders, zodat reeds op deze grond iedere analogie met de 'afgeleide schade' jurisprudentie (inzake Poot/ ABP e.a.) van de Hoge Raad moet worden afgewezen.

4.9 Verder kan uit het faillissementsverslag van de curator worden afgeleid dat de boedel geen actief heeft en evenmin zal verkrijgen. De stelling van de Bank dat onzeker is dat (de boedel van) CKC geen uitkering aan Withfield zal doen, is ongeloofwaardig. Het Gerecht zal met het verslag van de curator in de hand ervanuit hebben te gaan dat geen enkele uitkering aan concurrente crediteuren, waaronder Withfield, gedaan zal kunnen worden.

4.10 Withfield kan dus in de vordering worden ontvangen.

4.11 De Bank wordt door Withfield op een tweetal grondslagen aansprakelijk gehouden: de niet (tijdige) invoering van een garantiestelsel en ontoereikend toezicht op CKC. De Bank voert nog aan dat de eerste grondslag is weggevallen, maar naar het oordeel van het Gerecht is deze stelling onjuist. Immers, niet alleen uit de processtukken vóór het tussenvonnissen maar ook uit de aanvullende conclusie na tussenvonnissen van Withfield is af te leiden dat Withfield de Bank ook verwijt geen dan wel onvoldoende toezicht op CKC te hebben gehouden. Het Gerecht zal mitsdien beide grondslagen beoordelen.

4.12 Voor zover het bedrag van de inleg wordt gevorderd omdat het aan de Bank te wijten is dat Withfield geen beroep kan doen op een garantiestelsel kan deze stelling niet worden gehonoreerd. Immers, niet alleen is niet de Bank bevoegd om een garantiestelsel in te voeren – uit artikel 39 Ltk 1994 valt immers af te leiden dat de minister hiertoe bevoegd is – maar ook uit de door de Bank in het geding gebrachte stukken blijkt dat de Bank het in het eerste lid van artikel 39 Ltk 1994 voorgeschreven overleg met betrokken representatieve organisaties daadwerkelijk heeft willen plegen. Uit deze stukken kan verder worden afgeleid dat deze representatieve organisaties hebben stilgezeten, dan wel zijn ze afkerig geweest tegen de invoering van een garantiestelsel.

4.13 De eerste onder rechtsoverweging sub 4.11 van dit vonnis aangevoerde grondslag voor aansprakelijkheid van de Bank verwerpt het Gerecht dan ook.

4.14 De tweede grondslag voor aansprakelijkheid van de Bank zal het Gerecht honoreren. Immers, in het tussenvonnissen van 20 maart 2012 van het Gerecht is overwogen dat de Bank in de gelegenheid zal worden gesteld om alle documenten in het geding te brengen die inzicht geven in het door de Bank op CKC uitgeoefende toezicht zowel vóór de aanstelling van de stille curator als na diens aanstelling alsmede documenten die inzicht geven in de reden/oorzaak waarom na 4 jaar van onder (stille) curatele

stelling (desondanks) de bankvergunning van CKC door de Bank werd ingetrokken en het faillissement door de Bank werd aangevraagd.

4.15 De Bank heeft hierover geen enkel document in het geding gebracht. De Bank heeft ten onrechte volstaan met de onjuiste stelling dat Withfield geen beroep meer doet op deze grondslag van aansprakelijkheid van de Bank. Een verdere inhoudelijke betwisting van deze aansprakelijkheidsgrondslag al dan niet gestaafd met een schriftelijke onderbouwing is niet gevolgd. Hieruit volgt dat het Gerecht er van zal hebben uit te gaan dat de Bank in strijd met haar wettelijke opgedragen taak en onder toekenning van aan haar toegekende bevoegdheden geen toezicht op CKC heeft uitgeoefend.

4.16 Hoewel een toezichthouder slechts de naleving op wettelijke normen door de financiële instelling dient te controleren, moet het Gerecht ervanuit gaan dat zelfs dit toezicht op CKC heeft ontbroken. Door geen enkel toezicht uit te oefenen op CKC, ook niet na de (stille) onder curatele stelling, betekent naar het oordeel van het Gerecht dat de Bank met grove verwaarlozing van de belangen van rekeninghouders heeft gehandeld welke verwaarlozing ook mee dient te brengen dat de exoneratie van artikel 14 van de onderlinge regeling niet aan Withfield kan worden tegengeworpen.

4.17 Het Gerecht is van oordeel dat deze grove nalatigheid van de Bank jegens Withfield als rekeninghouder en houder van een deposito onrechtmatig is en dat de Bank voor de dientengevolge geleden schade aansprakelijk is.

4.18 Naar het oordeel van het Gerecht blijkt genoegzaam uit de producties 2-3 van het inleidende verzoekschrift dat Withfield rekeninghouder en verstrekker van een deposito was bij CKC. De blote betwisting hiervan door de Bank passeert het Gerecht. Nu overigens onbestreden is gebleven dat het bedrag van het credit saldo op de bankrekening van US \$ 1.094,66 en het bedrag van de deposito van NAfl. 210.000,00 te vermeerderen met rente vanaf 24 september 2008 tot en met 23 september 2010 door het ontbreken van toezicht verloren zijn gegaan kan de schade, toe te rekenen aan het ontbreken van toezicht, worden begroot op de omvang van deze bedragen.

4.19 De gevorderde verklaring van recht dat de Bank jegens Withfield onrechtmatig heeft gehandeld en schadelijkt is kan mitsdien worden toegewezen.

4.20 Verder kan worden toegewezen de wettelijke rente te berekenen vanaf de datum van het faillissement van CKC tot aan de dag der algehele voldoening.

4.21 Voor zover rechtens mogelijk zal het vonnis uitvoerbaar bij voorraad worden verklaard.

4.22 Hoewel Withfield geen proceskostenveroordeling heeft gevorderd, zal het Gerecht op de voet van artikel 60 Rv de Bank als de in het ongelijk gestelde partij in de kosten van Withfield veroordelen die tot op heden kunnen worden begroot op NAfl. 692,50 waarvan NAfl. 450,00 aan vastrecht en NAfl. 242,50 aan betekeningkosten.

4.23 Withfield zal als de in het ongelijkgestelde partij in de proceskosten van het Land worden veroordeeld die tot op heden kunnen worden begroot op NAfl. 1.125,00 aan gemachtigdensalaris.

4.24 Het meer of anders gevorderde zal worden afgewezen.

5. De beslissing

Het Gerecht:

- 5.1 verklaart voor recht dat de Bank jegens Withfield onrechtmatig heeft gehandeld;
- 5.2 veroordeelt de Bank om de bedragen van US \$ 1.094,66 en NAfl. 239.400,00 aan Withfield te betalen te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 22 december 2010 tot aan de dag der algehele voldoening;
- 5.3 veroordeelt de Bank in de proceskosten van Withfield die tot op heden kunnen worden begroot op NAfl. 692,50;
- 5.4 veroordeelt Withfield in de proceskosten van het Land die tot op heden kunnen worden begroot op NAfl. 1.125,00;
- 5.5 de veroordelingen van sub 5.2 en sub 5.3 van het dictum van dit vonnis worden uitvoerbaar bij voorraad verklaard;
- 5.6 wijst af het meer of anders gevorderde.

Dit vonnis is gewezen door mr. C.T.M. Luijks, rechter in het Gerecht in eerste aanleg te Sint Maarten, en uitgesproken in het openbaar in tegenwoordigheid van de griffier op 30 oktober 2012.